

Malá a Velká studená dolina

Bylo úterý 24.8.2004 ráno a s kamarády jsme přemýšleli, jakou že půjdeme dnešní trasu. V úvahu přicházela Mlýnická – Furkotská dolina nebo výše uvedená trasa. Nakonec u nás vyhrála „Malá a Velká Studená dolina“, jelikož se rýsovalo i nádherné počasí a my předem věděli že tato trasa nebude na malou chvíli.

Byli jsme ubytováni v obci Štola (zhruba 11 km pod Štrbským Plesem). Autem jsme se přemístili do Starého Smokovce. Tam jsme dorazili zhruba v 8 hod, zaparkovali a vydali se k pozemní lanovce. Už od začátku jsme byli rozhodnutí, že ze Starého Smokovce na Hrebienok se dopravíme po svých, a když jsme došli k pozemní lanovce, tak nás ceny za výjezd utvrdily. Ale kdo chce ušetřit síly, doporučuji, aby si výjezd zaplatil (cca 100 SK). Výšlap na Hrebienok není sice náročný, ale tyto síly se můžou v závěru hodit, trasa je dosti náročná na fyzickou kondici. Na Hrebienok jsme dorazili zhruba po půl hodině chůze. Počasí naznačovalo, že bude opravdu krásně a my se tak můžeme těšit na krásné výhledy. Shodili jsme přebytečný oděv, dali pár fotek Lomnického štítu, který se tyčil nad údolím naproti Hrebienku. K naší malé smůle se nám podařilo vyjít na Hrebienok ve stejnou dobu jako vyjela lanovka přepravující v tu dobu cca 100 lidí, takže když jsme se vydali po červené značce směr Zámkovského chaty, museli jsme se hodnou chvíli proplétat davem, který mířil naším směrem. Díky tomuto malému zdržení jsme nasadili celkem vysoké tempo a asi za hodinu jsme byli u chaty. U Zámkovského chaty jsme doplnili tekutiny a vydali se směrem na Terryho chatu. Počasí nám pořád prálo. Po cca 20 min chůze jsme vystoupili z vyššího porostu a kolem byla už jen kleč a kameny a tak se nám konečně otevřel pohled na celou Malou studenou dolinu. Tam někde v dálce na skále se rýsovala Terryho chata. V tu chvíli jsme si řekli, že tam snad nemůžeme dnes dorazit, přitom cesta má trvat 2 hodiny. Nemohli jsme se vynadávat na okolní krásy, napravo Lomnický hřeben, nalevo Malý studený potok a nad ním Prostředný hřeben. Cesta ubíhala rychle a po náročném závěrečném stoupaní jsme se ocitli u Terryho chaty. Pohled do údolí stál za tu námahu, rychle pár fotek, jelikož se nad údolím začal tvořit opar a lidé co přišli chvíli po nás už takový výhled bohužel neměli. Najedli jsme se a vydali dále po žluté značce na Priečné sedlo, turistů už bylo podstatně méně, ukázalo se tímto, že cíl většiny „výletníků“ byla „jen“ Terryho chata. Přešli jsme hřeben a před námi se objevilo sedlo. Mapa udává, že do sedla je to od chaty 1:30 a my jsme pochopili proč. Před námi bylo necelých 300 výškových metrů, které jsme museli překonat na vzdálenosti cca 1 km. Těsně pod sedlem se nacházejí řetězy, tam jsme se na hodnou chvíli zdrželi, neboť bylo před námi dost lidí a někteří z nich se necítili moc jistě, a proto lezli velice pozvolna. Po půl hodině na řetězech jsme se vyhoupli do sedla. V sedle je velice málo místa, vyfotili jsme tedy pár fotek a slézáme kousek níže, ať neblokujeme ostatní. Počasí je stále stabilní a nám se naskytl nádherný pohled na Streleckú vežu (2130 m.n.m) a na Zbojnickou chatu, což byla naše další zastávka. Cesta ze sedla směrem k Zbojnické chatě, je na začátku skoro stejně prudká jako do sedla, takže jsme museli dávat velký pozor, aby nám nepodjely nohy

na uvolněných kamenech, kterých zde nebylo málo, popřípadě jiné zranění. Asi po 500 metrech se sklon pěšiny, co se klesání týče, srovnává a celá trasa až k Zbojnické chatě vede po kamenech. Chodníček je dobře značený a viditelný. Podle mapy se jde tento úsek asi hodinu a půl, cesta rychle ubíhá, mijíme Sivé plesá, kde se občerstvujeme a opět fotíme, stále je na co se koukat. Asi po půl hodině navštívujeme Zbojnickou chatu. Všude kolem je spousta turistů, my si dáváme delší pauzu a hlavně pivo (50 SK). Od chaty je nádherný výhled na hřeben, který se táhne od Slavkovského štítu (2452 m.n.m), přes Východnou (2357 m.n.m) a Západní (2394 m.n.m.) Slavkovskou věž až po Divů věž, kam se dá taky dojít od Zbojnické chaty. Po dostatečném odpočinku a dopití piva jsme se vydali po modré značce směrem zpět na Hrebienok. Cesta vede samotným středem Velké studené doliny. Podle mapy jsme zjistili, že je to ještě „procházka“ na 2,5 hodiny, ale cesta ubíhala rychle, stále bylo na co se koukat. Naše tempo bylo rychlejší, než předpokládala mapa a po 2 hodinách jsme byli opět na Hrebienku. Zde jsme se ještě pokochali pohledem na Lomnický štít a vydali se dolů do obce Starý Smokovec. O půl 5 jsme dole na parkovišti. Závěrem bych chtěl ještě přidat mé malé zhodnocení celodenní trasy. Trasu dle mapy je zakázáno jít v opačném směru. Podle mého názoru je trasa dosti náročná co se časového horizontu týče a opravdu dlouhá. Nedoporučuji lidem pokračovat z Terryho chaty dále k Priečnemu sedlu, pokud mají strach z výšek. Trasa nabízí snad vše co můžou Vysoké Tatry nabídnout. Upravené chodníčky, ať už lesní či kamenité, plesa, vodopády, štíty a skalnaté masívy hor, řetězy.... Za tuto námahu to určitě stojí.